

330 ДОДОМУ ЙДУ

Иду домой

Н. Водневский

Т. Спесивцева

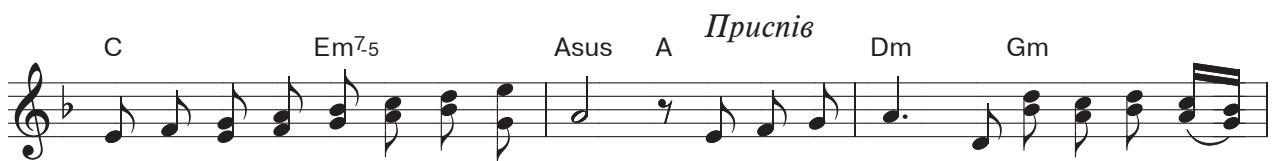
Moderato [Помірно]

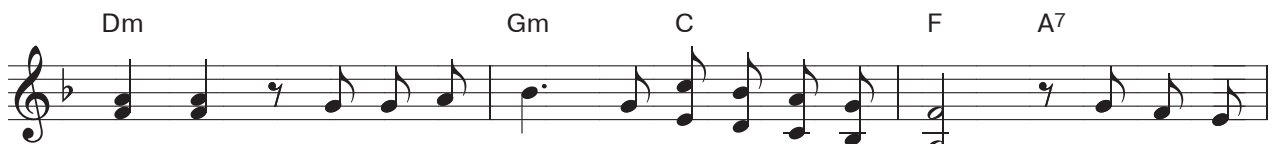
1. До_ до_ му йду, зем_ лі сум_но_ї жи_ тель, а по_ руч лю_ бі
2. В пу_ ті стрі_ чав я не_ дру_ гів не_ ма_ ло, їм ру_ ку я з лю_
3. Я знач_ но вже на_ бли_ зив_ ся до ці_ лі, ли_ ши_ лось не_ ба_

се_стри і бра_ти. Зав_ жди зі мно_ ю люб_лячий Спа_си_ тель, у
 бо в'ю по_ да_ вав. Як всіх лю_ би_ ти сил не ви_ста_ ча_ ло, Гос_
 га то ще про_йти, і зна_ ю: бу_ дуть бу_ рі, за_ ме_ ті_ лі, під_

ті_ ні крил Йо_ го – без_ пе_ ка й мир.
 подь ме ні то_ ді до_ по_ ма_ гав. Зем_ля не рай, да_ ле_ ко їй до
 йо ми й спус_ ки на мо_ їй пу_ ті.

ра_ ю: тер_ ни ко_ лю_ чі істраш_ний мо_ роз. Та в час важ_

_кий лю_бо_ в'ю зі_ грі_ ва_ є і у_ ті_ ша_ є люблячий Хрис_тос.